H I P I S M

Premiul Americei văzut de d-l I. Matak

D-l I. Matak, membru în comitetul S. N. I. C.-ului, președintele Asociației Proprietarilor și unul dintre cei mai pasionați iubitori ai calului de trap, s'a deplasat la Paris spre a fi față la desfășurarea premiului Americei.

Cunoscută fiind competența d-sale, l-am rugat să ne comunice impresiile produse de formidabila alergare.

Primim, din partea d-sale, prețioasele rânduri ce urmează, pentru cari îi mulțumim în numele nostru și al cetitorilor.

LE PRIX D'AMERIQUE

Sub acest titlu se dispută anual, la Vincennes, una dintre cele mai interesante și mai bogat dotate alergări de trap.

Iubitor al acestui gen de curse, n'am precupețit niciodată osteneala călătoriei, când a fost vorba să asist la o întrecere cu adevărat frumoasă. Nu-mi reproșez decât că până acum peripețiile mele, după luptele vedetelor trapului, s'au limitat la continentul european.

Am avut, în schimb, satisfacția de a admira de cinci ori premiul Americei. Am fost martorul celor două victorii ale lui Passeport. Am aplaudat pe biruitoarea Uranie, pe Hazleton. Și acum pe Walter Dear, căruia pe merit i s'a decernat titlul de campion al Europei.

Din câte curse am văzut până acum, cel mai mult m'a impresionat ediția 1934 a premiului Americei. Rar mi-a fost dat să văd un buchet mai select de campioni, care mai de care mai frumos, mai impozant, mai plin de formă.

Walter Dear, Hazleton, Amazone B. au fost prezentați minunat. Câtă destoinicie, câtă trudă, câtă artă pentru căpătarea unui maximum de influx nervos, condiția calului!

Nu mai puțin impecabil s'au arătat: Fool Flyer, Net Worth și austriacul Nervus Rerum, enorm schimbat în bine, din vara anului trecut, când l-am admirat la Viena. A devenit mai gros, mai masiv, atlet autentic.

OPINIILE CONDUCATORILOR INAINTE DE CURSA

Dat fiind interesul, suscitat de alergare, în cercurile hipice de pretutindeni și mai ales în cel al țărilor cari aveau reprezentanți în cursă, am ținut să aflu ce gândesc actorii principali, înainte de covârșitoarea lor luptă.

Sâmbătă fiind curse la Vincennes, am avut prilejul de a sta de vorbă cu Vanlandeghem, proprietarul și conducătorul iepei Amazone B., populara campioană franceză.

Când l-am întrebat ce gândește asupra alergării, tăcutul Vanlandeghem a părăsit rezerva lui obicinuită, căpătând o volubilitate specific franțuzească.

— E foarte frumos din partea d-tale — mi-a spus el — că te-ai ostenit atâta cale pentru a vedea pe Amazone B. Cred că îți va plăcea mai mult decât la Viena. Eu am deplină încredere în ea. E mai bine ca totdeauna. Dovadă ultima ei performanță: 1.22 pe 2900 de metri. Dacă altul va putea face mai mult, ne vom pleca în fața lui. Eu nu cred însă.»

— Ce impresie ți-a produs Walter Dear? L-ai văzut la lucru?

— «Mi-a plăcut. Chiar pe dificila noastră pistă este capabil să meargă foarte, foarte iute.»

Cercasoff îmi spusese că Walter Dear parcursese, la antrenament, kilometrul în 1.14¼. Formidabil!

In seara de Sâmbătă am fost la hotel Scril cu Ch. Mills și O. Dieffenbacher, conducătorii lui Walter Dear și Hazleton. Mai bine de două ore, subiectul convorbirei noastre l-a format cursa clasică.

Intre altele, Ch. Mills mi-a declarat:

«Inainte de a trimite pe Walter Dear aci, am studiat cu deamănuntul pe Amazone B. Cred că voi învinge. Iapă franceză detestă lupta. Câștigă deobicei cu excepțională ușurință inițială. Își asigură victoria din primele sute de metri Eu o voi forța-o. Mă voi ține de ea. Armăsarul meu e curagios. Luptător de rasă. Am asistat la ultimele trei ieșiri ale iepei Amazone B. și nu mă voi înșela asupra tacticei, pe care trebue s'o adopt.»

Calm, pufăind dintr'o țigare de foi, Dieffenbacher adaogă:

«Cred că Charlie are dreptate. Ce să fac eu cu bătrânul Hazleton?

Nu mă încumet să lupt cu ei. Imi voi încerca și eu norocul la urmă. Cine știe?».

Minunată lecție. Cât studiu aprofundat, câtă strategie! Câte amănunte, în legătură cu calul tău și cu adversarii, trebuese cumpănite și valorificate, în goana după victorie, într'o cursă adevărată!

O SARBATOARE

Inutil să vă spun că la ora 10, contesa Benckendorff și eu ne aflam deja la Vincennes.

Inainte de ora 13 hipodromul se transformase într'o mare de capete. Mii și mii de oameni, strânși din toate colțurile lumei. Grupuri, grupuri, vorbind franțuzește, nemțește, italienește.

Mai târziu am aflat că s'au vândut peste 40.000 de bilete de intrare. S'au deplasat peste 1500 de automobile particulare, 1000 de autocamioane.

A fost o adevărată sărbătoare sportivă.

CONCURENȚII

La ora 15 a sunat clopotul pentru premiul Americei.

In padocul, în care se înhamă caii, s'a format 13 grupuri, în jurul celor 13 concurenți.

A urmat o impozantă defilare în fața tribunelor.

M'am înghesuit într'un colț de tribună, nerăbdător ca în anii tinereței, în clipele premergătoare examenelor. Curios! Mi se părea că binoclul meu nu mai are claritatea din țară. Și nu voiam să scap nicio fază. Ardeam de nerăbdarea de a ști dacă socotelile de acasă — cu cari fusesem pus în curent — se potrivesc cu cele din târg — recte din cursă.

ALERGAREA

Plecarea a durat numai câteva clipe. Pentru concepția parisienilor însă enorm de mult. Când a căzut steagul roșu, Locke Bunter, Walter Dear, Fool Flyer, Nervus Rerus și Net Worth au pornit grămadă, în timp ce Amazone B. și Hazleton, trimiși cu 25 de metri în spatele celorlalți, au fost mai greoi. Au perdut câțiva metri.

Au ajuns, în fața tribunelor, aproximativ în aceiaș ordine. După 600 de metri Amazone B. a luat contact cu plutonul. Tempo îndrăcit. Walter Dear, vizibil reținut, își aștepta rivala. In vâlceaua, de după tribune, ordinea era: Locke Bunter, Walter Dear, Fool Flyer, Amazone B., la intervale de câte un sulky. Au trecut ocolul în pozițiile menționate. La începutul urcușului, s'a iuțit alura. Amazone B. a ajuns la înălțimea lui Walter Dear. Atunci s'a angajat lupta hotărâtoare. S'au răsboit până în dreptul pădurici. Tactica lui Ch. Mills a triumfat. Cursa era definitiv încheiată. Iapa franceză a galopat.

Otto Dieffenbacher s'a ținut și el de cuvânt. După cum îmi spusese în ajun, a demarat în ultimul ocol și la intrarea în linia dreaptă bătrânul Hazleton l-a prins pe Walter Dear, care conducea.

Splendid efort. Insuficient însă pentru a-i da victoria. Lui Walter Dear îi rămâneseră destule forțe. A răspuns la apelul lui Ch. Mills și a câștigat confortabil, de jumătate lungime.

Fool Flyer și Net Worth au ocupat locurile următoare.

Vanlandeghem, nemai insistând, Amazone B. a terminat departe.

Alergarea s'a petrecut, așa cum au prevăzut cei doi maeștri: Mills și Dieffenbacher. Și în mare parte așa cum au voit ei.

*

Am cinematografiat concurenții și o parte din cursă. Filmul a reușit.

Voi fi foarte bucuros să-l arăt prietenilor și amatorilor de curse de trap, la înapoierea mea.

Paris, 22 Ianuarie.

I. MATAK

O statistică a cotelor

Confratele vienez «Sport» publică o statistică a cotelor plătite în cursul anului 1933.

O reproducem cu titlul de curiozitate. Cotele sunt calculate pe unitatea de 10.

11—19 de 268 ori.
20 de 37 ori.
21 — 50 de 556 ori.
51—200 de 367 ori.
Peste 200 de 21 ori.

Dacă ar fi să tragem deaci neapărat o concluzie ar fi să sfătuim cetitorii să joace caii cari raportează între 21—50. Ceiace înseamnă, de cele mai multe ori, caii cu șansa doua.

Jucătorii noștri au alt criteriu al lor, mai mult sigur: monta Csillag.

Cai în antrenament

GRAJDUL SCHWARTZ

Un lot în excelentă condiție

Antrenor: Pinka Iosef

CAI DE 6 ANI

Tyi, armăsar murg din King's Cross și Rhyl.

CAI DE 5 ANI

Ghiduș, armăsar murg, din Zori de Zi și Garoafa.

Rosmarin, armăsar murg, din Polyeucte și Răzoare.

Fraga II, iapă murgă, din Setauket și Flașneta.

Oglinda, iapă roaibă, din Polyeucte și Odinioară.

CAI DE 4 ANI

Le Premier, armăsar murg, din Favara și La Meda.

Ivoe, armăsar murg, din Tapin și Ivy Leaf.

Scârbă Mică, armăsar murg, din Prince d'Orange II și Sirena.

CAI DE 3 ANI

Dudău, armăsar murg, din Kenyes Doina.

Bagheta, iapă murgă, din Prince d'Orange II și Baguette.

Floare de Nufăr iapă murgă, din Kenyes și Floarea.

Goldana, iapă murgă, din Prince d'Orange II și Golden Flounce.

Miosotis, iapă muroă, din Drac și Mixandra.

Pandora, iapă roaibă, din Favara și Păpușa.

Rose Marie, iapă murgă, din Kenyes și Răzoare.

CAI DE 2 ANI

Lăpuș Vodă, armăsar murg, din Satrap și Lalla Rookh.

Bimba, iapă murgă, din Ostgold și Bekecsok.

Celine, iapă murgă, din Vadito și Răzoare.

Getta, iapă roaibă, din Bou Jeloud și Gombos.

Giralda, iapă sură, din Hari Ianos II și Genevieve.

Nicolette, iapă roaibă, din Hari Ianos II și Nevermore.

Scârbo, iapă murgă, din Prince d'Orange II sau Satrap și Sirena.

*

Grajdul campion se compune din 22 de elemente, majoritatea fiind formată din caii tineri.

TYI e complet vindecat. I s'au pus vizicători. Desigur că și va scoate ovăzul în mici handicapuri și vânzări. Iar în ziua când va binevoi să se întrebuințeze, n'ar fi de mirare să redediteze meritoasele isprăvi din anul trecut.

GHIDUȘ se află în perfectă stare. Odihna l-a refăcut. Fiul lui Zori de Zi a fost obligat să cheltuiască multă energie într'o campanie lungă și severă. Nu se știe însă dacă va fi tot atât de util ca în anul precedent. In ultimele lui alergări a manifestat insubordonanță, față de ordinele jocheului său. Să se fi năravit sau să fi fost efectul oboselei. Foarte mulți cai bătrâni, când sunt vlăguiți, refuză să se întrebuințeze.

ROSMARIN a căzut victima unui grav accident în toamnă, accident în care și-a avariat un tendon. I s'au pus vizicători. Armăsarul e vioi, bine dispus. Este discutabil însă dacă va putea rezista antrenamentului. In orice caz reintrarea lui — dacă va avea loc — va fi târzie. Spre sfârșitul stagiunei de primăvară.

FRAGA II va alerga și în anul acesta. Curagioasa fiică a Flașnetei, deși a fost sapusă la grele osteneli, probabil că va continua a fi utilă. Fugită cu menajamente, va recolta două sau trei probe. In actuala penurie de cai bătrâni e normal să apere cu succes culorile proprietarului său.

OGLINDA nu mai este calul din trecut. A stat în boxă toată toamna, din cauza unui accident. I s'au pus și ei vizicători. S'a îndreptat puțin. Organismul ei este însă ruinat. Totuș e probabil să câștige, de câteva ori, pe parcursurile scurte. Mai ales la Floreasca.

LE PREMIER s'a vindecat de mult de accidentul toamnei. Fiul lui Favara se bucură actualmente de o perfectă stare. Dealtfel accidentul a fost superficial. Redus la suprafața copitei. Armăsarul a crescut puțin, s'a lățit. Credem că va fugi cu egal succes, ca și în 1933. Dacă nu chiar mai bine, mai ales că e probabil că nu va mai fi sacrificat, ca în trecut, spre a face jocul vreunui coleg de grajd.

IVOE a rămas calul mic, dar mușchiulos. Plin de sănătate. Și el are o înfățișare foarte plăcută. Pe distanța lui — este un miler — va face figură onorabilă.

SCARBA MICA s'a transformat în atlet autentic. Deși a mai crescut, s'a stilat. Impresia de forță, de masivitate de vigoare, se degajează copleșitor din porii ființei lui. Campionul anului 1933 e probabil să continue a-și păstra trofeul. E îndoelnic dacă din rândurile trei anilor se va ridica un vrednic adversar pentru el. Singurul care îl amenință este Leu, crackul din 1932. Armăsarul d-lui Negropontes e vindecat de afecțiunea de care a suferit în toamnă. Sigur este că întâlnirea lor va constitui un eveniment pasionant la maximum.

Dintre cai de trei ani, acel în care grajdul pune nădejde este DUDAU, singurul armăsar din lotul de șapte exemplare. Drept este că exteriorul lui justifică optimismul. A crescut și a câștigat în distincție. E mai frumos ca în toamnă. Iarăș este sigur că n'a avut posibilitatea să dea până acum limita posibilităților lui. Dela o cursă la alta, s'a dovedit mereu mai bun. E posibil, dar ca în primăvară să-l găsim alt cal. Părerea noastră este că va conta printre fruntașii generației lui. Nu ar fi înlăturată eventualitatea să cucerească chiar supremația. Totul depinde de felul cum se va comporta pe parcursurile extenuante ale încercărilor capitale. In această privință va semăna mai mult tatălui sau mamei, neîntrecuta fondistă? Noi credem că adevărul e la mijloc.

Dintre iepe, MIOSOTIS lasă cea mai frumoasă impresie. A crescut. Mai mult însă în înălțime. In orice caz a devenit mai distinsă. Și ea a fost împiedecată de împrejurări de a vădi tot ce știe. Este sigur că va fi o concurentă redutabilă a premiului Dianei. Dacă disanța nu va fi lungă pentru ea, va fi greu de bătut.

GOLDANA s'a schimbat cel mai mult în bine. E masivă, și mușchiuloasă ca un armăsar. Păcat că suferă de genunchi. Această afecțiune îi paralizează întinsele-i mijloace. Dacă se va vindeca însă, va fi o candidată autorizată la cele mai mari onoruri în probele generației sale.

PANDORA s'a desvoltat puțin. Infățișarea ei este impresionantă prin armonia liniilor și proporțiilor. E aproape sigur că nu va isbuti să se ridice la rolul deținut cândva. Va fi însă un element de necontestată utilitate, mai ales dacă va duce distanța. In această privință, origina ei ar constitui o puternică chezășie, deși alergările dela doi ani ar depune mărturie contrară.

BAGHETA a crescut mult. E voinică, sănătoasă. Pare lipsită însă de clasă. Concurentă de alergări modeste și de handicapuri.

ROSE MARIE a profitat și ea dela un altul. In orice caz, o separă distanță lungă de fratele ei Rosmarin. Ni se pare totuș că progresul ei este cert. Posibil să se arate superioară mai mult e o stonă mediocrelor ei valori vechi.

FLOARE DE NUFAR a rămas mică. E mai mult sora Fituicei decât a lui Fus. Probabil că nu va eși din vânzări și welter handicapuri.

In lotul do anilor — tot șapte — Celine e cea mai arătoasă. Impecabil proporționată, cu încheeturi puternice, cu aplomburi perfecte. Primii produși ai lui Vadito sunt foarte distinși. Nu ne-ar mira să se apropie de fratele ei Rosmarin.

LAPUȘ VODA e un armăsar bondoc, lat în piept și crupă. Tipul calului ideal pentru câmpurile noastre de curse. Asupra viitorului său e greu de anticipat. Este fratele Lației — care n'a făcut nimic până acum — și aparține primilor descendenți ai lui Satrap. E favoritul lui Pinka.

SARBO e sora lui Scârbă Mică și Scârbă Mare. Asupra originei paterne planează oarecare dubiu. E din Prince d'Orange II sau Satrap? Mai mult a celui de al doilea. Altfel este distinsă. Bine crescută, bine legată. Cariera ei poate fi a unei vedete sau a unui cal inutilizabil. Suferă de epurariță la dreptul dinapoi. Dacă această țară congenitală n'o va stânjeni, va fi de departe cea mai autorizată reprezentantă a marelui grajd.

GETTA place mult ochiului. Dacă va fi egal de utilă, pe cât este de aspectuoasă nu se știe. Origina ei este modestă. E proprie soră cu Gengis Khan, cu Gospodina; jumătate soră cu Galilei, Golia, Gladiator. Nu a fost la fel cu Jolyon? Nu înseamnă totuș să se repete povestea și cu Getta.

BIMBA e o iapă masivă. Fără distincție însă. Probabil că nu va fi mare lucru de fiica lui Ostgold. Mama ei din 1922 până în 1931 n'a dat decât trei produși: un armăsar, care a murit, pe Bonna Ventura și pe Bimba. Părul înspicat al mânzei nu lasă multe iluzii.

NICOLETTE e proprie soră a iepei Nani love. Altă conformație însă. Mai apropiată de aceia de cal de curse. Cu precocitatea ei, este probabil să recolteze câteva victorii... sans landemain.

GIRALDA e un pumn de cal. Fiica Genevievei se pare că dispune de oarecare iuteală, pe care probabil o va fructifica în primele vânzări ale mânjilor. N'ar fi exclus să devină un fel de Turaya.

*

In rezumat, un lot format, în mare majoritate, din elemente selecționate, cari vor apăra cu cinste prestigiul celui mai mare grajd din țară. Pinka și-a făcut cu prisosință datoria.

Elevii săi iernează în excelente condițiuni. Mulți din ei au luciul calului din ziua victoriei. Lucrează cu voioșie la pas și în trap, sburdă, sunt debordanți de sănătate și vigoare.

Să-i vedem cum vor fi în arenă.

Rețete de câștig sigur

Două lucruri nu poți găsi în lumea asta: cai verzi — afară de cei de pe pereți — și jucători de curse cari să-și încheie cariera cu profit.

Și totuș există — sau cel puțin se pretinde că există — rețete de câștig sigur la alergările de cai. Să nu vă surprindă. Hipodromurile constituesc vastul imperiu al paradoxelor. Domeniul sub al cărui climat orice imposibilitate poate deveni o crudă realitate.

Simbolul Marelui Neprevăzut?

Rezultatul alergărilor de cai.

Rețetele, de cari vorbim, devin dar egal de capricioase și de relative — mai relative decât relativitatea einsteiniană, oricât nu le-ar plăcea germanilor — cași sceptrul imperiului în care sunt puse să-și exercite miraculoasa lor eficacitate.

Sunt totuș rețete sigure. Cu o condiție. De a le înșela, înainte de a te înșela ele pe tine. Sunt doar de sex femenin.

Pentrucă este vorba de operă doctă, vom recurge la rigorile clasificării științifice.

*

Cea mai ușoară și cea mai eficace.

Inchizi ochii, pui degetul pe program. Și joci calul asupra căruia s'a oprit inspiratul tău arătător. In 9 din 10 cazuri eșecul e garantat.

Afară numai dacă nu te-ai născut în zodia d-lui Constantinescu-Frankopan. El nu poate juca decât cu ochii închiși. Inteligența lui nu poate funcționa altfel. Și dacă îndrăznești vreo zeflemea, pe această temă, ți-o tae ritos:

— Dar Justiția nu e legată la ochi, domnule?

*

Alta. Pentru aceia cari detestă să închidă ochii.

Silabisești frumos numele cailor și te oprești la acela al cărui pronume îți evocă o amintire plăcută din viața d-tale.

Așa procedează un coleg al meu. Nomina odiosa. Și datorită acestei infailibile metode a dat, în plin, o lovitură cu Fân.

Tot așa d. Antoniu a luat o cotă mare cu Floricel.

— Ce ți-a venit, să-l joci?, l-a întrebat un invidios.

— Pentrucă Floricel e un nume scump lui Fulea și cum Fulea e prietenul meu.

Câte odată sunt bune și legăturile — ne grăbim să adăogăm nevinovate — de idei... cu prietenele prietenilor.

Dar d-l Naum Ionescu n'a nimerit-o cu Casanova?

Cum?

E un secret al său, cu... bănuiți d-voastră...

Domnul Ciplosky e convins că va răsturna, într'o zi, hipodromul, cu Coana Leanca.

Decș? Iar un secret. Acum chiar sunt discret. Intrebați-l pe el, dacă sunteți curioși.

*

Trecem acum la rețete mai complicate.

La acele cari reclamă și mai puțin controlul spiritului critic.

Bunăoară, în ajunul alergărilor, citiți înainte de culcare programul curselor de a doua zi, repetați numele fiecărui cal de 20 de ori și după aceia așezați-l împăturit — obligatoriu în patru — sub căpătâi. Veți visa neapărat curse, cai și numere. Forțați-vă memoria să rețineți ceva din aceste binefăcătoare prevestiri. Fie un număr, fie un nume de cal, fie o culoare. Refaceți apoi visul, după cum oamenii de știință refac giganticele animale antideluviene după un colț de măsea ori un fir de păr.

Un prieten al meu a visat că a câștigat numărul 26.

— Parcă văd și acum. 26, mi-a mărturisit el.

A căutat patru reuniuni în șir numărul 26 pe program și nu l-a găsit. Deoarece nu l'a găsit, n'a jucat.

Voiți noroc mai mare?

*

După cum constatați, toate aceste rețete nu sunt deloc faimoase.

Au avut una d-nii Manu și doctorul Simionescu, acum câțiva ani, când căpătaseră pe hipodrom porecla de fii norocului. Povestea e însă cam lungă. Dar tare interesantă. De aceia nu o veți afla decât în numărul viitor.

E un truc gazetăresc. In clipa când foiletonul captează atenția cetitorului se impune «va urma».

Intre timp însă, sunt Vineri curse. Vă voi comunica dar o rețetă excepțională.

Are numai un defect. Acela că nu e aplicabilă decât în alergările cu doi concurenți.

Adică perfect utilizabilă în perioada actuală, a curselor de trap, cu unul sau cel mult doi candidați.

Urmăriți-l pe d. Oncescu. Vedeți ce a jucat. Pariați pe calul celălalt. Imposibil să pierdeți.

D-sa n'a mai admirat ghișeul plătitor din anul 1906.

Ca să rupă ghinionul a jucat până și pe Zagreb. In loc să-și rupă ghinionul a rupt piciorul calului.

Altă dată, a jucat pe Tin'te bine contra unei iepe modeste a d-lui general Răzvan. In ziua când fiul lui Drac s'a încurcat în benzile stantingate-ului și era să se stranguleze.

D-l Dellaporta bănuie că tot din această cauză îi rămân caii la start. Se agață neșansa d-lui Oncescu de coada cailor. Atârnă greu, — mă rog din 1906 — și îi împiedică să ajungă la loc. Drept e că dacă rămâne un cal la plecare, este imposibil să nu fi mizat, cât de puțin, pe el simpaticul nostru amic.

GURA REA

Efective engleze

Câteva cifre edificatoare, asupra posibilităților turfului britanic.

In cursul anului trecut s'au desfășurat 1971 de probe, destinate pur sângilor.

In ele și-au încercat norocul 4603 cai.

Iar valoarea premiilor a fost de 662.513 livre.

In lei aproximativ jumătate miliard.

Simte cineva nevoia explicațiunilor complimentare,

Prin contrast, ne-am putea da seama de micimea hipismului nostru.

Calendarul trapului

FEBRUARIE

Vineri 2
Duminecă 4
Duminecă 21
Sâmbătă 17
Duminecă 18
Sâmbătă 24
Duminecă 25

Antrenorul

Calitații... și anecdote

Cursele clasice sunt urmate de un anume ritual. Entuziasm popular. Jocheul învingător purtat în triumf. Proprietarul, ducându-și calul de căpăstru în incintă, sufocat de emoție și orgoliu. Stângeri de mâini, fotografii.

Modest, într'un colț, ajutând la desfacerea chingei, antrenorul. Intră în incinta cântarului o clipă și pornește apoi în goană să-și pregătească elevii pentru alergarea următoare.

Autorul victoriei este ignorat. Acela care a luptat luni de zile, care s'a chinuit în nopți de insomnie să găsească leacul crackului său, e isgonit dela festinul triumfului. Laudele numai pentru jocheu și proprietar.

Nedreptate crâncenă.

In schimb, la amărăciunile înfrângerei este insistent poftit, spre a i se servi porția cea mai mare și mai amară.

Meseria de antrenor este ingrată.

Nu numai pentrucă se lovește de coaliția nerecunoștinței.

Dar mai mult din cauză că reclamă o sumă de calități.

EXPERIENȚA

Cere, în primul rând, vastă experiență. Ați remarcat că adeseori jocherei de primă calitate, consacrându-se antrenamentului, eșuează lamentabil. Vă voiu aminti cazul lui Milton Henry. Minunat călăreț, mediocru antrenor.

Meseria asta necesită să trăiești ani deraândul în cea mai strânsă intimitate a calului, de dimineață până seara. Numai așa se strânge capitalul rutinei, dela o zi la alta. Așa se capătă noțiunile de higienă, hipologie, medicină veterinară. Deaceia head-lead-ii devin mai repede antrenori decât jocheii.

In streinătate sunt adevărate dinastii de antrenori. Profesiunea se moștenește din tată în fiu. Vom cita pe Cunningtoni, pe Carteri, printre cei mai vechi în Franța. Și câți alții.

INTELIGENȚA

Altă calitate indispensabilă: inteligența și spiritul de observație. Vom deschide o paranteză, pentru o istorioară foarte caracteristică. Un antrenor avea doi fii. Unul învăța cu multă înclinare spre cele cărturărești și altul sărac cu duhul.

Intr'o zi a fost întrebat:

— Spre ce profesionism intenționezi să-ți îndrepți fiii?

— Pe unul îl voiu lua ca ajutorul meu. Celălalt pictor, om politic sau critic de artă.

— Desigur că îți va continua meseria, cel cu mai puțină tragere de inimă la carte.

— Dimpotrivă, răspunse antrenorul, ofensat.

Că așa stau lucrurile, este dovadă că adeseori amatorii capătă mai bune rezultate decât profesioniștii. Datorită diferenței de nivel intelectual. In Franța, în Anglia pretutindeni, s'au recrutat antrenori de seamă dintre gentlemani. In Ungaria, contele Pejatchewich nu rivalizează cu cei mai buni?

Dar avem sub ochii noștri o pildă vie. Căpitanul Guliano, care se clasează regulat printre primii, cu elemente modeste și mediocre.

DRAGOSTEA DE CAL

Altă calitate: dragostea de cal. Dacă inima nu-ți bate pentru calul tău, orice este inutil. Cine nu iubește calul, nu-i va da niciodată maximum de îngrijire, de care are el nevoe. Nu își va sacrifica orele lui de odihnă și de distracții. Căci tocmai atunci calul simte mai mult trebuință de supravegherea antrenorului său. Calul îl trădează pe acela care se îndepărtează cât de puțin de el.

Iată o paranteză. Fiica unui antrenor se amorezase de un pictor. Tatăl ei nici nu voia să audă de asemenea căsătorie.

— Cu mâzgăliciul niciodată, fu sentința lui definitivă.

Disperată, fata recurse la un truc. Căută să-și înduplece autorul zilelor, mințindu-l că iubitul său e portretist de cai.

— Atunci se schimbă puțin lucrurile, se îndulci tatăl. Să-l pofteșți într'o zi, să-mi picteze câțiva cai.

Pictorul fu adus și plimbat în fața celor 50 de boxe. Bietul peisagist — asta era specialitatea lui — privi disperat, un cal, apoi altul. Ezita să-și aleagă subiectul. In fine fu adus în fața unui mânz, mic, plăpând, urât.

— Pe ăsta, spuse pictorul.

— Bravo!, răspunse antrenorul.

Era speranța lui. Mânzul în care vedea un viitor crack.

— Privește-l bine. Când se va împlini, când va prinde mușchi, va deveni o minune.

In fața acestei dovezi de cunoaștere profundă, antrenorul îl dispensă de dovada talentului pictoricesc și binecuvântă tinerii.

Mai târziu, ceru ginerelui său motivul pentru care alesese mânzul.

— Simplu. In clipa când s'a deschis boxa, fața d-tale s'a iluminat. Se citea în ochii d-tale o puternică dragoste pentru acel cal. Și cum voiam să-ți fiu pe plac...

Să-ți recomande Pinka elevii săi.

Zilele trecute l-am vizitat, întovărășit de câțiva sportsmeni.

Și-a prezentat pe rând pensionarii. Când a ajuns la Dudău:

— Câștigătorul Derbyului 1934.

Iar la Miosotis:

— Câștigătoarea premiului Dianei 1934.

A venit apoi rândul mânjilor.

— Lăpuș Vodă, câștigătorul Derbyului 1935.

— Dar premiul Dianei?

— Poftiți, Celine, câștigătoarea premiului Dianei 1935.

Și s'a scuzat frumos că nu ne poate încă face cunoștința cu marii biruitori din 1937.

Pinka își iubește cu furie pensionarii.

Dragostea este un aparat optic cu viziune specială. Mărește telescopic calitățile. Și micșorează defectele, ca binoclul, când îl întorci.

Sunt antrenori cari merg atât de departe cu afecțiunea lor față de cai, încât suferă mai mult decât animalul,

(Continuare în pag. VI-a)